

เกาะคาโมเดล: ยุทธศาสตร์การบริหารท้องถิ่นอย่างสมดุลในศตวรรษที่ 21^{*}

ณัฐดนัย ประเทืองบริบูรณ์^{๕**}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการบริหารงานท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา และนำเสนอรูปแบบการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพจากการศึกษาวิเคราะห์เอกสาร และการศึกษาภาคสนามแบบมีส่วนร่วม ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดสัมมนาวิชาการ และจัดการสนทนากลุ่ม โดยทำการศึกษาจาก ผู้บริหาร ข้าราชการและพนักงานเทศบาล ผู้นำและประชาชนในตำบล และ นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ด้วยการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ แนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืน และแนวคิดการวางหลักยุทธศาสตร์องค์กรปกครองท้องถิ่น มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ข้อค้นพบสำคัญ ที่สามารถนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา คือ ความเป็นเมืองแห่งความร่วมมือ ที่ให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมในการบริหารจัดการ นอกจากจะทำให้การดำเนินงานทุกอย่างประสบความสำเร็จแล้ว ยังก่อให้เกิดความรักสามัคคี ความสมานฉันท์และเอื้ออาทรของคนในชุมชนท้องถิ่น เกิดเป็นชุมชนที่น่าอยู่ สังคมแห่งความเอื้ออาทร และเป็นเมืองที่คนในชุมชนสามารถใช้ชีวิตที่มีความสุขอย่างสมดุล ที่สอดคล้องเชื่อมโยงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมของตำบลเกาะคา ดังนั้น เทศบาลตำบลเกาะคา จึงควรนำรูปแบบเมืองแห่งความร่วมมือมาใช้เพื่อตอบสนองสิ่งที่ท้าทาย นำไปสู่บริการสาธารณะที่เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด พร้อมทั้งก้าวไปสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: เกาะคาโมเดล, ยุทธศาสตร์, การบริหารท้องถิ่นสมดุล, ศตวรรษที่ 21

^{*} บทความวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

^{**} อาจารย์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, E-mail: nathdanaipg@gmail.com

---

Koh-Kha Model: The Strategy for Balanced Local Administration in the Twenty-First Century*

Nathdanai Pratuangboriboon**

Abstract

This qualitative research aimed to study the local administration of Koh-Kha municipality and present the local administration model of Koh-Kha municipality under the administration in the twenty first century. Data were collected through documentary study, participatory study, in-depth interviews, scholars seminar, and focus group discussion from municipality administrators and officers, leaders and population in communities, public administration experts. Results from the data processed and analyzed as well as various factors are based on new public administration theory, sustainable development theory and local organization strategic planning determine the conceptual framework.

The important findings that can be determining as the local administration strategy of Koh-Kha municipality is the collaborative city, that all sectors take part in administration participation. In addition to the achievement of operation, it has to contribute unity, solidarity and generosity of the people, be getting into livable community, generosity society and the people living with balanced happiness in the community. All the above mentioned are in accordance with the economic system, social and environmental aspects of Koh-Kha municipality. Therefore, Koh-Kha municipality should apply collaborative city to adapt and respond to new challenge, contribute to the most benefit of public services for people, including an approach to be the excellent organization under administration in the twenty-first century.

Keywords: Koh-Kha Model, Strategy, Balanced Local Administration, Twenty-First Century

---

* Research Articles Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University.

** Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University, E-mail: nathdanaipg@gmail.com

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 โลกได้รับอิทธิพลจากปรากฏการณ์ที่เรียกว่าโลกาภิวัตน์ “Globalization” ที่ส่งผลกระทบและก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านทั้งสังคม เศรษฐกิจ รวมถึงสิ่งแวดล้อม โดยจุลชีพ ชินวรรโณ (2557, น. 284) ระบุว่า Globalization เป็นปรากฏการณ์ของกระบวนการระดับโลกในการขยายปฏิสัมพันธ์ให้ครอบคลุมเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกัน นำไปสู่การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทั้งปริมาณ และคุณภาพ ขณะที่ในยุคโลกาภิวัตน์ มีข้อสรุปที่เด่นชัดจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกว่า การรวมศูนย์อำนาจการปกครองและงบประมาณไว้ที่ส่วนกลางหรือรัฐบาลกลาง เป็นสิ่งที่ล่าช้าและด้อยประสิทธิภาพสำหรับการเปลี่ยนแปลงชุมชนและสังคมยุคใหม่ ดังนั้น การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นปกครองตัวเอง และสร้างฐานการคุ้มครองตัวเอง จึงเป็นอำนาจใหม่ที่ต้องส่งเสริมอย่างจริงจัง (พิทยา ว่องกุล, 2551, น. 77) กระแสโลกาภิวัตน์เป็นเหตุให้หลายประเทศทั่วโลกต้องปฏิรูประบบราชการเพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการให้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นพลวัต ส่งผลให้เกิดแนวคิดหลักในการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ด้วยการนำหลักการบริหารและการจัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในระบบราชการที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังที่อัมพร ชำรงลักษณะ (2553, น. 34) ให้ความเห็นว่า การบริหารภาครัฐแนวใหม่เป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และทำให้เห็นเส้นแบ่งแยกระหว่างแนวคิดการบริหารรัฐกิจดั้งเดิมกับการบริหารยุคปฏิรูป ด้วยการนำแนวคิดจากสายเศรษฐศาสตร์และการจัดการนิยมจากภาคธุรกิจเอกชนมาประยุกต์ใช้ รัฐจำเป็นต้องเสียดุลอำนาจการบริหารปกครองบางอย่าง มอบอำนาจให้ประชาชนและหน่วยงานอื่นเข้ามาช่วยเหลือแบ่งปันผลประโยชน์และความเสี่ยง โดยที่การจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งสนองผลประโยชน์ของส่วนรวม จึงต้องนำองค์ความรู้ที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อความเข้าใจในการบริหารงานของภาครัฐที่เป็นสหวิทยาการ ประกอบไปด้วย ความเข้าใจในเรื่องของสังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ การเมืองการปกครอง การบริหารและกฎหมาย เพื่อการปรับตัวในการบริหารงานภาครัฐ จึงเป็นการมองถึงแนวโน้มในการนำเอาเทคนิควิธีการในหน่วยงานของภาคธุรกิจเอกชนมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างระบบการแข่งขันให้เกิดขึ้นในระบบราชการมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ความสำคัญในการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างเต็มที่ (ณัฐรัตน์ ประเทืองบริบูรณ์, 2557, น. 25-26)

จากเหตุผลข้างต้น จึงส่งผลให้ประเทศไทยได้มีการพัฒนาปรับปรุงระบบราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนาประเทศด้วยการปฏิรูประบบราชการและการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น เหตุผลเพื่อการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจากท้องถิ่นย่อมรู้ถึงปัญหา

และความต้องการของท้องถิ่นเองดีที่สุด อีกทั้งยังเป็นการสร้างรากฐานระบอบประชาธิปไตยที่เข้มแข็งไปสู่ระดับท้องถิ่น ดังนั้นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น จึงเป็นการสะท้อนถึงปรัชญาทางการบริหารที่นำหลักการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ การปรับลดขนาดขององค์การให้มีขนาดเล็กลง และกระจายไปทั่วทุกพื้นที่ ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารงานภาครัฐ ด้วยการทำให้ระบบราชการมีความทันสมัย สามารถรองรับต่อความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

เทศบาลตำบลเกาะคา ให้ความสำคัญต่อการบริหารท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ด้วยการพยายามที่จะขับเคลื่อน พัฒนาและยกระดับให้เป็นตำบลนำอยู่ เริ่มจากการสร้างจิตสำนึกความเป็นเจ้าของชุมชนท้องถิ่น และสร้างวิถีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จากบุคคล ชุมชน รวมถึงการสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกตำบล ภายใต้วิสัยทัศน์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเกาะคาที่ระบุว่า “เกาะคาเมืองนำอยู่ คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจดี การคมนาคมสะดวก การบริหาร การเมืองโปร่งใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมผู้สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมเอื้ออาทรและชุมชนเข้มแข็ง” จนทำให้เทศบาลตำบลเกาะคาได้รับรางวัลด้านการบริหารงานท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก อาทิ รางวัลพระปกเกล้า ประเภทที่ 1 ด้านความโปร่งใสและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ประจำปี 2553 รางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่น ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ปี 2556 เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้เทศบาลตำบลเกาะคา จะประสบผลสำเร็จในการบริหารท้องถิ่น จนได้รับรางวัลจำนวนมาก แต่นั่นเป็นเพียงแค่ความสำเร็จในบางประเด็น และช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ซึ่งแนวทางในการบริหารท้องถิ่นในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนหรือปรับปรุงวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที มุ่งเน้นให้ความสำคัญต่อค่านิยมในเรื่องของการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้วยการนำปัจจัยที่สำคัญขององค์การทั้งภายในและภายนอกมาพิจารณา เพื่อพัฒนาระบบกระบวนการ เทคนิคหรือวิธีการที่ทันสมัย และยังคงคำนึงถึงการบริหารแบบมีส่วนร่วม การมอบอำนาจ และการกระจายอำนาจ การสร้างความเสมอภาค และเป็นธรรม รวมถึงการให้ความสำคัญกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในองค์การมากขึ้น เพื่อตอบสนองการทำงานให้มีความรวดเร็วและทันต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาถึงรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารท้องถิ่นเพื่อการปรับตัวและแสวงหาแนวทางใหม่ ให้ตอบสนองสิ่งที่ท้าทาย เช่น การให้อำนาจการทำงานเป็นทีม การกำหนดตารางที่ยืดหยุ่น รวมถึงการสร้างนวัตกรรมในการบริหารภาครัฐแนวใหม่ให้เกิดขึ้น เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดผลิตภาพในการดำเนินงาน นำไปสู่บริการสาธารณะที่เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด พร้อมทั้งก้าวไปสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงการบริหารงานท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา
2. เพื่อนำเสนอรูปแบบการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การตรวจเอกสารและการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้นำเอาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาทำการศึกษาทบทวน วิเคราะห์ถึงความสำคัญด้านการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบภายใต้หลักการบริหารภาครัฐในศตวรรษที่ 21 รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวางแผนการศึกษา ประกอบด้วย

1. ทฤษฎีการจัดการภาครัฐ และการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มีลักษณะร่วมที่สำคัญ คือ การสะท้อนถึงการมุ่งเน้น “การปฏิรูป” การบริหารงานในภาครัฐ เพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาทางการบริหารที่ตัวแบบดั้งเดิมหรือระบบบริหารแบบเดิมมีอาจจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังเช่นในอดีต (วสันต์ เหลืองประภัสร์, 2548, น. 45-46) ซึ่งองค์ประกอบหลักของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ประกอบด้วย 1) การให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน 2) การลดการควบคุมจากส่วนกลาง 3) การกำหนด วัตถุประสงค์ และให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงาน 4) การสร้างระบบสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร และ 5) การเปิดกว้างต่อแนวคิดการแข่งขัน (ทิพาวดี เมฆสุวรรณ, 2541, น. 45-46) อาจกล่าวได้ว่า กระแสแนวคิดทางวิชาการต่างๆ ล้วนมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการบริหารจัดการภาครัฐของประเทศไทยเป็นอย่างมาก การให้ความสำคัญต่อการบริการประชาชน โดยการผลิตและการส่งมอบบริการสาธารณะที่มีคุณภาพต่อลูกค้าหรือประชาชน การมุ่งสู่ความเป็นเลิศโดยการลดขั้นตอนการทำงาน พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย พร้อมกับเสนอแนะทางเลือกใหม่ของการบริหารจัดการภาครัฐในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผลประโยชน์ (ผจงจิตต์ วงศ์ธีรญาณเดช, 2550, น. 126-130; ปิณรส มาลากุล ณ อยุธยา, 2546; สุพจน์ ทราญแก้ว, 2551, ออนไลน์, www.kpi.ac.th, 25.ธ.ค. 56)

ปรัชญาการบริหารภาครัฐนั้นเกิดขึ้นจากความต้องการที่จะจัดระเบียบของสังคมหรือชุมชนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีเป้าประสงค์เพื่อการทำงานให้กับส่วนรวมมากกว่าส่วนตน องค์การจึงจำเป็นต้องหาวิธีขับเคลื่อนให้เร็วขึ้น ซึ่งการปรับระบบการจัดการให้คล่องตัวขึ้น จะทำให้องค์การสามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่การบริหารภาครัฐต้องมีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องกับนโยบาย ซึ่งการกำหนดนโยบายของภาครัฐ ต้องพิจารณาถึงเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี

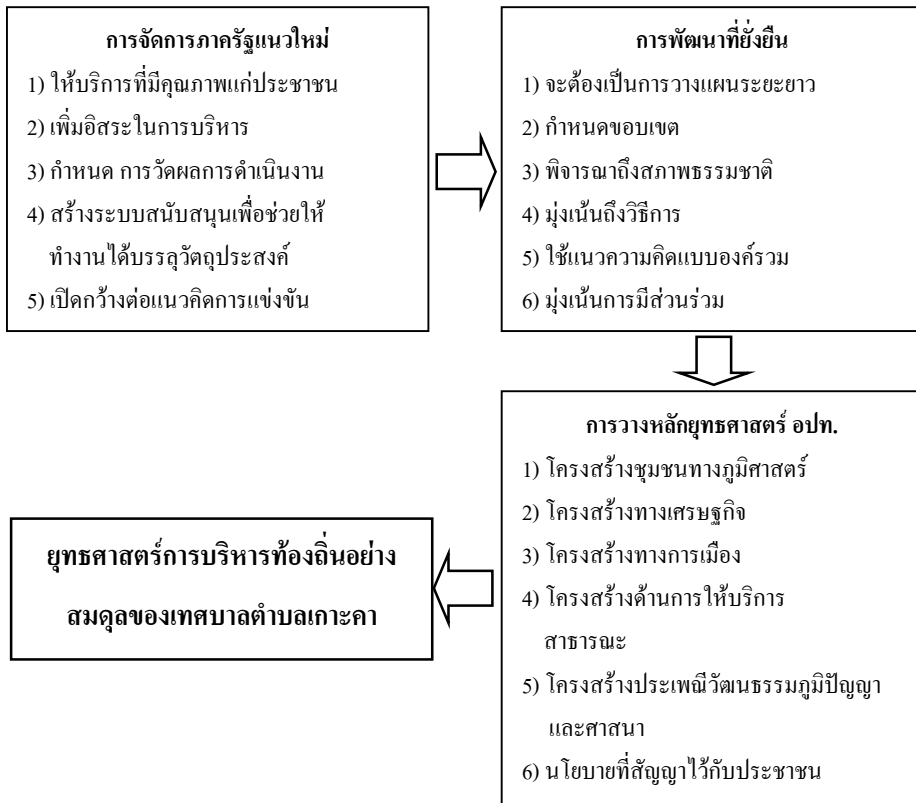
และสิ่งแวดล้อมมาประกอบกัน ดังนั้นการบริหารภาครัฐจึงเป็นการแสวงหาความรู้ ความจริงในวิธีการ และผลลัพธ์ของกระบวนการทำงานของรัฐ เพื่อค้นหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งความเปลี่ยนแปลงของภาครัฐเป็นเรื่องที่สามารถเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการแก้ไขสภาพปัญหาของปัจจัยแวดล้อมต่างๆ ในช่วงเวลาหนึ่งๆ อย่างเหมาะสม (ณัฐคณัย ประเทืองบริบูรณ์, 2557, น. 21-22)

2. แนวคิดในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในแนวทางของการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งเน้นถึงการเปลี่ยนวิธีการคิดเพื่อการตัดสินใจ ตั้งอยู่บนหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ 1) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะต้องเป็นการวางแผนระยะยาว เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกคนในรุ่นปัจจุบันและรุ่นอนาคตต่อไป 2) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะกำหนดขอบเขต โดยคำนึงถึงผลกระทบเชิงพื้นที่เป็นหลัก 3) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะพิจารณาถึงสภาพธรรมชาติและภูมิศาสตร์ 4) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะมุ่งเน้นถึงวิธีการโดยการพิจารณาถึงวิธีการและกระบวนการในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือเป้าประสงค์ตามที่กำหนด 5) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะใช้แนวความคิดแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดการประสานเชื่อมโยงทางกายภาพระหว่างทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และสภาพทางธรรมชาติ สิ่งทีมนุุษย์สร้างสรรค์ขึ้น ตลอดจนการประสานเชื่อมโยงกับวิถีทางการเมือง ระบบทางเศรษฐกิจ และการบริหารปกครองอย่างเป็นองค์รวม และ 6) การพัฒนาอย่างยั่งยืนจะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน เพื่อให้การพัฒนาสามารถสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง ซึ่งแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนที่เป็นรากฐานของแนวคิดภาคินิยมใหม่นี้ครอบคลุมประเด็นอื่นๆ นอกเหนือไปจากด้านสิ่งแวดล้อม นั่นคือความยั่งยืนของการพัฒนาเศรษฐกิจและความเท่าเทียมกันในสังคม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550, น. 6)

3. แนวคิดการวางหลักยุทธศาสตร์องค์กรปกครองท้องถิ่น พิทยา ว่องกุล (2551, น. 52) อธิบายว่าการวางยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น คือการกำหนดหลักการ หรือการจัดระบบความคิดในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีขั้นตอน ให้สอดคล้องกับสภาพ และความเป็นจริงของตำบลนั้นๆ โดยแบ่งองค์ประกอบหรือปัญหาให้เป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1) โครงสร้างชุมชนทางภูมิศาสตร์ 2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจ 3) โครงสร้างทางการเมือง 4) โครงสร้างด้านการให้บริการสาธารณะ 5) โครงสร้างประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาและศาสนา และ 6) นโยบายที่สัญญาไว้กับประชาชน (พิทยา ว่องกุล, 2551, น. 80-87) ดังนั้น การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ ยุทธศาสตร์ที่ดี มีประสิทธิภาพเป็นยุทธศาสตร์ที่มี ภาพรวมที่ชัดเจน เป็นภาพที่ครบทุกด้าน ไม่ปรากฏเพียงด้านหนึ่งด้านเดียวเป็นภาพที่สมบูรณ์ อันเป็นความหมายของบูรณาการ (เสรี พงศ์พิศ, 2551, น. 9)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาข้อมูลและทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยจึงมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกันของปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดที่กล่าวมาสามารถแสดงเป็นภาพกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบโดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นการศึกษาข้อมูลเอกสารจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ และจากบุคคลโดยการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยต้องการศึกษาวิเคราะห์ถึงรูปแบบการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) ศึกษาและวิเคราะห์เอกสาร ที่ได้มาจากการสำรวจเอกสารแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ 2) ศึกษาภาคสนาม เพื่อให้ได้ข้อมูลปฐมภูมิ ด้วยวิธีการศึกษาแบบมีส่วนร่วม โดยเข้าร่วมในกิจกรรม และการสนทนาในประเด็นที่เกี่ยวข้องในการศึกษา การสัมมนาวิชาการ การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก

และการสนทนากลุ่ม โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องตามกรอบแนวคิดที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทฤษฎีมีมาคั้นหาบทสรุป เพื่อหาคำตอบจากความแตกต่างด้านความคิดเห็น โดยผู้วิจัยแบ่งสถานะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 4 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่น ได้แก่ นายกเทศมนตรี และทีมบริหาร ข้าราชการและพนักงานเทศบาล ผู้นำและประชาชนในตำบล และนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ข้อมูลตามเอกสารที่ค้นคว้าไว้ โดยการตรวจสอบความถูกต้องและน่าเชื่อถือได้ของข้อมูล 2) การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานของเทศบาลตำบลเกาะคา โดยการให้รหัสแบบนิรนัย และประมวลประเภทของข้อมูล และคุณลักษณะของข้อมูลเข้าด้วยกัน และเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านั้น เลือกเฟ้นเป็นเหตุการณ์ที่เป็นกุญแจสำคัญ 3) การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการจัดสัมมนาวิชาการ ด้วยกิจกรรมการระดมความคิดเห็นผ่านกิจกรรมการถอดบทเรียน วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคของตำบล โดยจัดกิจกรรมจำนวน 3 ครั้งๆ ละ 25-30 คน และ 4) การสนทนากลุ่ม โดยดำเนินการสนทนาให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการให้เกิดการอภิปราย โดยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 และการศึกษาจากกรอบแนวคิดตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ พบว่า 1) ด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน เทศบาลตำบลเกาะคาได้มุ่งสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมด้านสวัสดิการ สังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุข โดยยึดหลักธรรมาภิบาล และประโยชน์สูงสุดของส่วนรวมเป็นสำคัญ 2) ด้านการเพิ่มอิสระในการบริหาร ด้วยการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนา โดยมุ่งส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย เพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ในการบริหาร เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน 3) ด้านการกำหนด การวัดผลการดำเนินงาน ด้วยการเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนตรวจ สอบการทำงานผ่านคณะกรรมการรูปแบบต่างๆ 4) ด้านการสร้างระบบสนับสนุนเพื่อช่วยให้ทำงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ ด้วยการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาประสิทธิภาพบุคลากร เพื่อสามารถตอบสนองต่อการบริการประชาชนได้อย่างเต็มที่ และ 5) ด้านการเปิดกว้างต่อแนวคิดการแข่งขัน ด้วยการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่ชุมชนเข้มแข็ง และสังคมเอื้ออาทร มีการส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

ขณะที่ผลการศึกษาจากกรอบแนวคิดตามหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า 1) ด้านการวางแผนระยะยาว เทศบาลตำบลเกาะคา ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมุ่งเน้นความเป็นเมืองน่าอยู่ที่มีองค์ประกอบด้านคุณภาพชีวิตและและเศรษฐกิจดี การเมืองมีความโปร่งใส พัฒนาไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ชุมชนเข้มแข็ง เอื้ออาทรและสมานฉันท์ 2) ด้านการกำหนดขอบเขต ด้วยการพัฒนาส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์ การท่องเที่ยว ส่งเสริมอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น และการพัฒนาอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง 3) ด้านการพิจารณาถึงสภาพธรรมชาติ ด้วยการมุ่งเน้นให้เป็นเมืองน่าอยู่จากสิ่งแวดล้อมที่ดีผ่านกระบวนการจัดการสิ่งแวดล้อม ทั้งการจัดการขยะ น้ำเสีย อย่างเป็นระบบ ครบวงจร 4) ด้านการมุ่งเน้นถึงวิธีการ การทำงานเชิงประสาน และการมีส่วนร่วมของทุกชุมชน ในการเสนอปัญหา และความต้องการต่างๆ ตลอดจนการวางแผน เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต 5) ด้านการใช้แนวความคิดแบบองค์รวม โดยอาศัยเวทีกลางเพื่อระดมความคิดเห็น (เวทีช่วงพญา) เป็นกลไกในการค้นหาผู้ที่มีจิตอาสาในชุมชน เช่น สภากงศ์กรชุมชน และนักวิจัยชุมชนมาทำงานร่วมกับเทศบาล เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน และ 6) ด้านการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วม ด้วยการบริหารจัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของชุมชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่ถือว่าเป็นเจ้าของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ผลการศึกษาข้อมูลการบริหารงานท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคาจะมีแนวโน้มในเชิงบวก โดยมีองค์ประกอบที่ครบถ้วนตามหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่และหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน พร้อมทั้งได้กำหนดแผนการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นไว้เป็นอย่างดี แต่ยุคศตวรรษที่ 21 เป็นโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่ง ดังที่ Peter F. Drucker ได้ระบุในหนังสือเรื่องความท้าทายทางการบริหารในศตวรรษที่ 21 โดยกล่าวถึงความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในสังคมใหม่ที่ล้อมรอบไปด้วยปัญหาสำคัญที่ทำลายสำหรับองค์กร ผู้บริหาร รวมถึงคนทำงานทุกคน ซึ่งสาระสำคัญที่จะสร้างให้เป็นโอกาสต่อองค์กรและตัวเราได้อย่างไร ประกอบไปด้วย 6 หัวข้อ คือ 1) กระบวนทัศน์ใหม่ทางการบริหาร 2) การอาศัยกลยุทธ์ เพื่อความท้าทายใหม่ 3) กระแสผู้นำการเปลี่ยนแปลง 4) ความท้าทายด้านข้อมูลข่าวสาร 5) ความรู้ที่นำไปสู่ผลิตภาพแรงงาน และ 6) ความท้าทายต่อการบริหารตนเอง (Peter F. Drucker, 2001, p. 7)

จะเห็นได้ว่า ความสำคัญในการบริหารท้องถิ่นต้องนำหลักการต่างๆ มาใช้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ในการบริหารและการพัฒนาที่ถือเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นประการแรก ดังนั้น การวิจัยภาคสนามด้วยการศึกษาแบบมีส่วนร่วม การสัมภาษณ์เชิงลึก การจัดสัมมนาวิชาการ และจัดการสนทนากลุ่ม โดยนำแนวคิดการวางหลักยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาเป็นเครื่องมือในการศึกษา พบว่า 1) โครงสร้างชุมชน

ทางภูมิศาสตร์ ครอบคลุม 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลศาลา ตำบลเกาะคา และตำบลท่าผา มีประชากรรวม 4,720 คน ซึ่งทุกตำบลได้เข้าร่วมกระบวนการพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นตนเองให้เป็นตำบลน่าอยู่ เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาศักยภาพชุมชนเกาะคาที่ให้ดียิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถเป็นแหล่งรวมของภูมิปัญญาท้องถิ่น และพร้อมรับการมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ศึกษาดูงานของท้องถิ่น ชุมชนอื่นๆ ต่อไป

ในอนาคต 2) โครงสร้างทางเศรษฐกิจ มีการบริหารจัดการเครือข่ายกลุ่มอาชีพเศรษฐกิจชุมชนที่เป็นการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบโดยชุมชน 3) โครงสร้างทางการเมือง ที่เน้นการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นการสร้างการเมืองการปกครองท้องถิ่นจากภาคประชาชนที่เข้มแข็ง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนตรวจสอบการทำงาน การทำมาตรฐานด้านจริยธรรมและคุณธรรมของคณะผู้บริหาร เทศบาล และหน่วยงานภายใน 4) โครงสร้างการให้บริการสาธารณะ ผ่านการบริหารงานโดยการยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ มีการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานแก่สาธารณะ เน้นการทำงานเป็นทีม มีการประชุมพนักงานและพูดคุยปัญหาผลการทำงานเป็นประจำทุกสัปดาห์ 5) โครงสร้างประเพณีวัฒนธรรมภูมิปัญญาและศาสนา ด้วยการรวมตัวของผู้ที่สนใจจะถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้มีผู้นุรักษ์และสืบทอดไว้ให้คงอยู่โดยมีการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง และถ่ายทอดลงสู่ชุมชน และ 6) นโยบายที่สัญญาไว้กับประชาชน ด้วยการที่ผู้บริหารมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล การร่วมเสนอความคิดเห็นการแนะนำด้านต่างๆ ตั้งแต่ปัจจัยด้านปัญหา แนวทางการแก้ปัญหาาร่วมกันระหว่างประชาชนและเทศบาล

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ผ่านกระบวนการศึกษาภาคสนามทำให้เกิดข้อค้นพบที่สามารถนำมากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคาที่สำคัญ คือ ความเป็นเมืองแห่งความร่วมมือ (Collaborative City) ที่ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร นอกจากนี้จะทำให้การดำเนินงานทุกอย่างประสบความสำเร็จแล้ว ยังก่อให้เกิดความรักสามัคคี ความสมานฉันท์และเอื้ออาทรของคนในชุมชนท้องถิ่น เกิดเป็นชุมชนสังคมที่น่าอยู่ สังคมแห่งความเอื้ออาทร และเป็นเมืองที่คนในชุมชนสามารถใช้ชีวิตที่มีความสุขอย่างสมดุล สามารถเป็นตัวอย่างในการบริหารจัดการได้อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบกับเป็นการเตรียมความพร้อมอยู่ตลอดเวลาที่จะรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและดำรงชีพในบริบทของเวทีประชาคมอาเซียนได้อย่างกลมกลืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความร่วมมือของ D'Amour et al. (2005) ผู้เชี่ยวชาญด้านความร่วมมือร่วมใจที่ระบอบองค์ประกอบที่สำคัญของความร่วมมือประกอบด้วย 1) การแบ่งปัน เป็นแนวคิดที่สำคัญของความร่วมมือร่วมใจ ที่เป็นการแบ่งความรับผิดชอบ การตัดสินใจร่วมกัน การร่วมกันสร้างและยึดถือค่านิยมร่วม รวมถึงการร่วมกันวางแผนจากการแบ่งปันข้อมูลต่างๆ 2) ความรู้สึกเป็นส่วนส่วนหรือความเป็นเจ้าของ บุคคลที่มาาร่วมกันทำงานต้องรู้สึกว่าเป็น

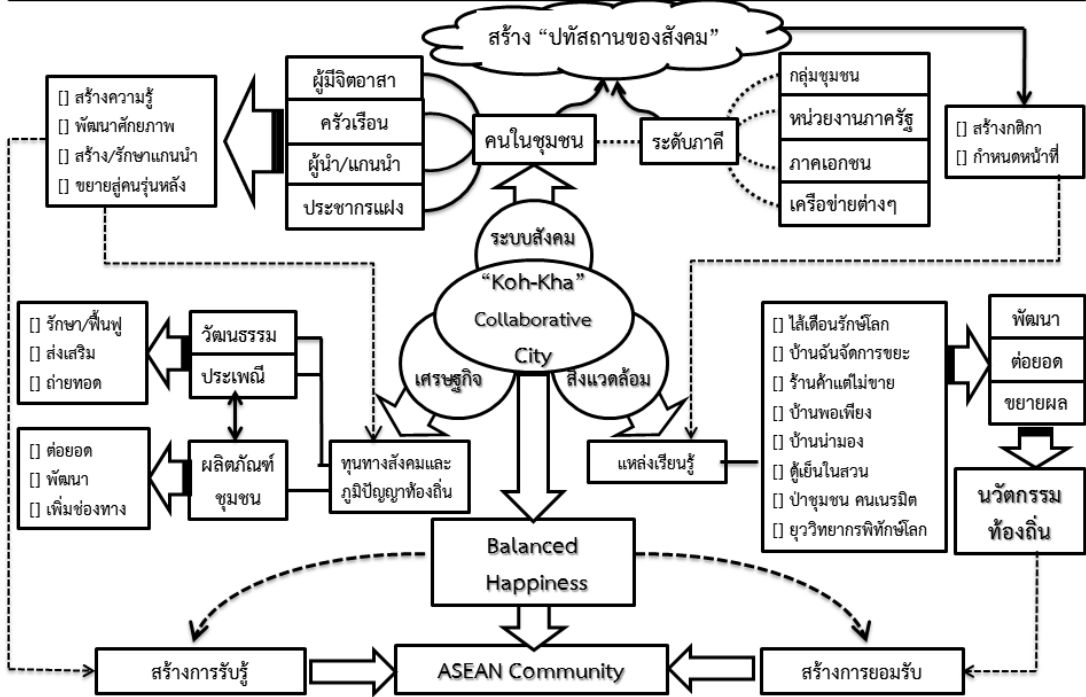
เสมือนหุ้นส่วนหรือเป็นเจ้าของของงานนั้นๆ และต้องตระหนักว่าบุคคลในกลุ่มอื่นๆ มีความสำคัญต่องานด้วยเช่นกัน 3) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน บุคคลจะต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน เพราะการทำงานเป็นทีมจะก่อให้เกิดผลงานแก่องค์กรมากกว่า 4) เรื่องของอำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจที่อยู่บนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้อื่น และ 5) กระบวนการเชิงพลวัต เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ เช่น การเจรจาต่อรอง การประนีประนอม ความสมานฉันท์ เมื่อมีการร่วมกันวางแผนหรือตัดสินใจ ในขณะที่ Brown (2006) ผู้เชี่ยวชาญด้านความร่วมมือร่วมใจแห่งมหาวิทยาลัยนอร์ทแคโรไลนา ได้ระบุถึงเป้าหมายการทำงานและร่วมมือกันทำงานนั้นให้ประสบผลสำเร็จมี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความร่วมมือร่วมใจระยะสั้น เป็นกระบวนการความร่วมมือร่วมใจกันทำงาน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าและเป็นไปอย่างทันทีทันใด 2) ความร่วมมือร่วมใจระยะยาว เป็นกระบวนการความร่วมมือร่วมใจกันที่นำมาใช้ เมื่อต้องการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ

อย่างไรก็ดี แนวคิดต่างๆ ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ชี้ค้นพบในการกำหนดยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น ด้วยแนวคิดความร่วมมือ ยังมีเหตุผลที่สอดคล้องกับเสรี พงศ์พิศ (2551, น. 18) ที่ระบุว่า ทุกภาคส่วนเป็นพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ ซึ่งต้องมีความเข้าใจร่วมกันว่า การพัฒนาท้องถิ่นจะต้องเอาชุมชนเป็นตัวตั้ง ไม่ใช่เอาแผนงานของกรม หรือกระทรวงเป็นตัวตั้ง ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันทำงานเพื่อให้เกิดยุทธศาสตร์ร่วม และระดมทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่มาช่วยกัน เป็นการระดมพลังเพื่อสร้างระบบ เพื่อให้ท้องถิ่นสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารตนเอง ซึ่งหลักการความเป็นเมืองแห่งความร่วมมือนั้น ยังสอดคล้องกับการนำหลักการบริหารของภาคเอกชนมาประยุกต์ใช้ ที่เป็นการยกระดับการบริหารงานภาครัฐให้เป็นมืออาชีพทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย มีข้อเสนอรูปแบบการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคาภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21 มากำหนดเป็นกรอบยุทธศาสตร์ในการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ที่เชื่อมโยงกับระบบสังคม ระบบเศรษฐกิจ และระบบสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่สังคมแห่งความสุขอย่างสมดุลภายใต้การจัดการภาครัฐแนวใหม่ ดังแผนภาพที่ 2

“เกาะคาโมเดล” เมืองแห่งความร่วมมือเพื่อความอยู่อย่างสมดุลในศตวรรษที่ 21
“Koh-Kha Model” The Collaborative City for Balanced Happiness in 21st Century

ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคาภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21

จากภาพที่ 2 แสดงถึงรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารท้องถิ่นของเทศบาลตำบลเกาะคา ที่พัฒนามาจากผลการศึกษาดมวัดอุปสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยเป็นไปเพื่อการปรับตัวและแสวงหาแนวทางใหม่ให้ตอบสนองสิ่งที่ท้าทาย นำไปสู่บริการสาธารณะที่เกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างสูงสุด พร้อมทั้งก้าวไปสู่องค์กรแห่งความเป็นเลิศ ภายใต้การบริหารในศตวรรษที่ 21 ซึ่งสามารถอธิบายตามกระบวนการได้ ดังนี้

1. ระบบสังคม โดยให้ความสำคัญต่อคนในชุมชนตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับกลุ่มและประชากรแฝงร่วมกับภาคีเครือข่าย องค์กร/หน่วยงาน ทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ ที่ต้องร่วมกันสร้าง “ปัทสถานของสังคมชาวเกาะคา” ผ่านการออกแบบการทำงานร่วมกัน สร้างการเรียนรู้ของคนในชุมชนเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคล กลุ่มองค์กร/ชมรม/ภาคี ในการสร้างแบบแผนการปฏิบัติ แนวทางการดำเนินงาน ข้อตกลงหรือกติการ่วมกัน ให้ทุกฝ่ายรับทราบและปฏิบัติตัวได้อย่างเหมาะสมตามหน้าที่พลเมืองที่ดีของสังคม จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการจัดการปัญหา ซึ่งการประสานการดำเนินการที่ดีจะก่อให้เกิดความร่วมมือที่จะ

ช่วยหนุนเสริมการทำงานในการกิจต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้

2. ระบบเศรษฐกิจ โดยให้ความสำคัญต่อทุนทางสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้วยการค้นหาทุนทางสังคม อาทิ ทุนบุคคลหรือทุนทางปัญญา ทุนทางชุมชน ทุนทางวัฒนธรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นในหลายลักษณะ การแสวงหาแนวร่วมจากคนในพื้นที่ โดยเฉพาะภาคประชาชน จะทำให้เกิดการยกระดับในการรับรู้ และเรียนรู้สภาพปัญหาหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากความต้องการของตนเอง และชุมชนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่กระบวนการพัฒนา ต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจ ที่มาจากทุนต่างๆ ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากทุนทางสังคมผ่านการศึกษา ฟื้นฟู ส่งเสริม และถ่ายทอด สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งจะได้รับความร่วมมือจากประชาชนและพร้อมที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมถึงการถ่ายทอดสู่คนรุ่นถัดไปได้เหมาะสม

3. ระบบสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการแหล่งเรียนรู้ เป็นการสร้างและพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการจัดเก็บและค้นคว้าองค์ความรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีการสร้างความรู้ใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกและบริบทของชุมชน เพื่อให้สามารถปรับใช้กับสังคมและชุมชนที่อาจมีสภาพแวดล้อม และสังคมที่มีบริบทแตกต่างกัน มีการประยุกต์ใช้ความรู้หรือเนื้อหาการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับศักยภาพและความต้องการของบุคคลกลุ่มหรือชุมชน ผ่านศูนย์การเรียนรู้ในตำบล ก่อให้เกิดการพัฒนา ต่อยอด หรือขยายผลสู่พื้นที่/ชุมชนอื่นได้อย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงในยุคนี้ก่อให้เกิดการรวมตัวกันเป็นกลุ่มของประเทศต่างๆ เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองทางการค้าและเศรษฐกิจ ดังนั้น เทศบาลตำบลเกาะคาจึงควรพิจารณาการพัฒนาท้องถิ่นที่เชื่อมโยงกับแนวทางการพัฒนาอาเซียนใน 3 เสาหลัก คือ 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนและความมั่นคง ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุข 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะทำให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และ 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีจุดมุ่งหมายในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของอาเซียน โดยต้องสร้างการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความเข้าใจและการอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนในเวทีประชาคมอาเซียนให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น รวมถึงการสร้างการยอมรับที่มีต่อการบริหารท้องถิ่นตามรูปแบบการบริหารท้องถิ่นอย่างสมดุลในศตวรรษที่ 21 ของเทศบาลตำบลเกาะคา จากภายนอกทั้งในประเทศและในเวทีประชาคมอาเซียน

เอกสารอ้างอิง

จุลชีพ ชินวรร ฒ. (2557). *โลกในศตวรรษที่ 21: กรอบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ*.

กรุงเทพฯ. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ณัฐจรรย์ ประเทืองบริบูรณ์. (2557). *การกำหนดประโยชน์ตอบแทนเงินรางวัลประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่*. ปรัชญาคุณิพนธ์ (บริหารศาสตร์). มหาวิทยาลัยแม่โจ้, เชียงใหม่.
- ปิ่นรส มาลากุล ณ อยุธยา. (2546). *การพัฒนาระบบราชการไทย การพัฒนาองค์กรและการสร้างองค์การที่เรียนรู้*. สืบค้นเมื่อ 22 ธันวาคม 2558, จาก <http://www.cddadg.cdd.go.th/data/content/การพัฒนาระบบราชการไทย.pdf>.
- พิพาดี เมฆสวรรค์. (2541). *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์).
- ผวจิตต์ วงศ์ธีรญาณเดชะ. (2550). *อิทธิพลของการบริหารภาครัฐแนวใหม่ ที่มีต่อการบริหารภาครัฐไทยในปัจจุบัน*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พิทยา ว่องกุล. (2551). *ท้องถิ่นอภิวัฒน์*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจิตรธรรม.
- วสันต์ เหลืองประภัสร์. (2548). *การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารปกครองในระบอบประชาธิปไตย: สองกระแสความคิดในการบริหารงานภาครัฐ “ลูกค้ำ” หรือ “พลเมือง”*. กรุงเทพฯ: รัฐศาสตร์สาร.
- สุพจน์ ทรายแก้ว. (2552, กันยายน–ธันวาคม). *การพัฒนาระบบบริหารการตรวจราชการของประเทศไทย. วารสารสถาบันพระปกเกล้า*, 7(3).
- เสรี พงศ์พิศ. (2551). *ยุทธศาสตร์พัฒนาท้องถิ่น: แนวคิดแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: พลังปัญญาสำนักงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร*. กรุงเทพฯ. คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ผู้แต่ง
- อัมพร ชำรงลักษณะ. (2553). *การบริหารปกครองสาธารณะ: การบริหารรัฐกิจในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Brown, A.D. (2006, June). A Narrative Approach to Collective Identities. *Journal of Management Studies*, 43(4), 731–753.
- D'Amour D, Ferrada-Videla M, San Martin Rodriguez L, Beaulieu MD. (2005). *The conceptual basis for interprofessional collaboration: core concepts and theoretical frameworks*. Retrieved December 22, 2015, from <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/16096150>.
- Drucker, P.F. (2001). *Management Challenges for the 21st Century*. USA.

*****